

İskân kanununun bazı maddelerinin tadili hakkında kanun lâyhası ve Adliye ve İskân kanunu muvakkat encümenleri mazbataları (I/143)

T. C.

Başvekil

Kararlar Dairesi

müdürlüğü

Sayı : 6/2565

17 - V - 1939

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

2510 sayılı kanunun bazı maddelerinin tadili hakkında Sıhhat ve içtimai muavenet vekilliğince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 4 - V - 1939 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyhası esbabı mucibesile birlikte sunulmuştur.

Başvekil

Dr. R. Saydam

2510 sayılı kanunun 12 ve 23 ncü maddelerinin tadili ve 17 nci maddeye bağlı (tevzii arazi cedveline) bir fıkra ilâvesi hakkındaki lâyhâi kanuniyenin esbabı mucibesi

1 — 2510 sayılı kanunun 2 nci maddesi hükmüne göre tahdid edilen 1 numaralı mntaka dahilinde bulunan topraksız halkın ve aşairin bu mntaka içinde toprağa bağlanmasına ve bu suretle yeniden yerleşmesine aynı kanunun 12 nci maddesinin A fıkrası mâni olmaktadır.

Ezcümle bu mntaka dahilinde bulunan Brükililer, Revanlılar gibi adedleri mühim bir yekfına baliğ olan zümre ile Zeylân gibi oturması yasak olan yerlerden kaldırılan ve bu mntaka dahilinde yerleşmek maksadile kendiliklerinden gelen eşhas; bu madde hükmüne göre toprağa bağlatılmamakta ve binnetice gayri müstakir bir vaziyete düşmektedirler.

Fîlhakika aynı maddenin B fıkrası mucibince soyca Türk olup ta dilini unutmuş veya ihmal etmiş bulunan köylerle aşiretler efradının, ahalişi Türk kültürüne bağlı köyler ile nahiye, kaza ve vilâyetler merkezi civarına yerleşmelerine mesağı kanunî mevcut ise de bu mntakanın bazı sahalarmdaki halkın ekseriyetini bu zümrenin teşkil etmesi ve nahiye, kaza, vilâyet merkezleri ve civarının mühim miktarda iskâna müsaid bulunmaması sebebiyle bu madde hükmünden dahi tamamiyle istifade edilememektedir.

Uzun senelerden beri buralarda yaşamış bulunan ve bu zümreye dahil olan halkın toprak tasarrufundan, esaslı bir surette yerleşmek haklarından mahrum kalmaları; kendileri için bir istikrarsızlığı ve Devlet için de her bakımdan bir çok mahzurları da bulunmaktadır.

Esasen bu halk senelerden beri bu toprak üzerinde çalışmakta ve toprağı işletmektedir. Yalnız namlarına temlik edememekte ve hattâ mukaddema temlik edilmiş olanların veraset yolile intikali ni bile yapamamaktadırlar.

İşte hem bu mntaka dahilindeki Türk dilini ihmal etmiş, unutmuş olan yerli halkın toprağa bağlanmalarını, müstahsil bir hale gelebilmelerini, hakkı tasarruflarını ve binnetice istikrarlarını temin etmek ve hem de gayri müstakir bir vaziyette kalan bu halkın bu vaziyetleri dolayısıyla tahaddüs eden ve memleket asayişine tesir eden ahvalin önüne geçmek maksadile kanunun 12 nci A ve B fıkraları teklif edilen şekilde tadil edilmiştir.

I - A fıkrasile; Türk irk ve kültüründen olmıyan hiç bir aşiretin, göçebe veya ferdin bu mntaka

takaya yeniden yerleşmesine izin verilmemiştir.

II - B fıkrası: iki bend altında tanzim edilmiştir.

I bendile: ötedenberi bu mntakada bulunan aşiret efradile yine bu mntakanın ahali asliyesinden olan veya her hangi bir suretle yerleşmek maksadile evvelce bu mntakaya gelmiş bulunan toprak-sız veya az topraklı çiftçilerin esas itibarile mutlaksurette topraklanmaları ve yerleşmeleri gayesi istihdaf edilmiştir.

Ancak gerek toprağa bağlanacakların ve gerekse mahallerin hususiyetine göre bu bağlanma şekli Vekiller Heyetinece tesbit olunur kaydı konmaksuretile de hususî vaziyetlere karşı hususî kararların istihsalile kanun hükmünün tatbik sahasında alacağı istikametler tayin edilmiştir.

III - Hazineye aid araziden verilecek toprakların 2510 sayılı kanunun 17 nci maddesine bağlı toprak tevzi cedveli dairesinde ve borçlanma suretile verilmesi ve namlarına temlik esas itibarile kabul edilmiş ise de bazı mahallerde görülecek lüzuma karşı parasız olarak verilmesi icab eden ahvalde bu toprakların Vekiller Heyeti kararile meccanen verilmesi muvafık görülmüş ve fıkranın bu bendi bu suretle tanzim edilmiştir.

2 — Yukarıdaki madde hükmüne göre verilecek toprakların müstehikleri namına temlik ve verilen topraklar üzerinde istikrarın temini maksadile 2510 sayılı kanunun 23 ncu maddesi; bir fıkra ilâvesile tadil edilmiştir.

Bu kanun mucibince eşhasa verilecek olan toprakları; Hükûmeti mahalliye tevzi ve tahsis ettiği ne göre bu topraklar üzerinde her hangi bir suretle şahsı salis tarafından vuku bulacak iddialara karşı göçmenlerin ve yerleştirilenlerin hukuk usulü muhakemeleri dairesinde ihbarda bulunmalarına muallâk tutulmaksızın behemehal Hazinesin dahi yeni malik ile birlikte hasım mevkie girmesinin temini maksadile kanun lâyihasına bu şekilde bir hüküm ilâve edilmiştir.

Kanunda bu yolda bir hükmün mevcud olmaması; hemen her tarafta bir istikrarsızlığı davet etmiş ve zavallı göçmen, mülteci ve iskâna tâbi bulunan eşhasın tasavvur edilmeyecek derecede zarara uğramasını mucib olmuştur.

Hükûmeti mahalliye tarafından müstehiklerine tahsis edilen araziye yeni malikleri senelerce işlettiği ve imar, ihya ettiği halde senelerce sonra ortaya çıkan bir şahsı salisin bu toprak üzerinde hak iddiasile ikamei dava etmesi veya meni müdahale kararını alması ve ona mukabil zavallı göçmen, köylünün haklarını takib edememesi binnetice ellerinden işledikleri bu toprakların alınmasına sebep olmaktadır.

Halbuki iskân edilen eşhasın iskânını, yerleşmesini Hükûmet yapmış, işliyeceği toprağı Hükûmet kendilerine göstermiştir.

Bu hususda göçmenin, iskân edilen şahsın hiç bir sunutaksiri olmadığı ve Hükûmetin kendisine tahsis ettiği toprakda çocuk, çoluğu ile çalıştığı halde hayatını bağlamış olduğu toprağın aradan seneler geçtikten sonra elinden alınması ve kendisinin yeniden bir sefaletе düşmesi hiç bir adalette kabili telif değildir.

İşte bu gibi hallere mahal kalmamak üzere toprağı verenin, gösterenin, iskânı yapanın Hükûmet olması dolayisile şahsı salis tarafından açılacak bu gibi davalarda hazinenin dahi yeni malik ile birlikte hasım mevkie girmesi esası düşünölmüş ve bu maddeye bir fıkra ilâve edilmiştir.

Aynı zamanda şahsı salis tarafından vaki olacak iddialar, açılacak davaların bir müddetle takyidi muvafık görölmüş ve bu maddeye (temlik tarihinden itibaren 3 sene geçtikten sonra müstahikler tarafından ancak tazminat davası açılabilir) kaydı ilâve olunmuştur.

Şahsi salis tarafından açılan bu gibi davalarda; masarifi muhakemenin yalnız ve münhasıran göçmene, iskân edilen şahsa tahmili dahi bu eşhas için başlı başına bir külfet teşkil etmektedir.

Hatta bir çok yerlerde davayı kaybeden bu gibi eşhasdan masarifi muhakemenin; bin müşkülâtla tedarik ettiği mahsulünün, harmanın satılması suretile tahsil edildiği ve iki elleri böğründe kalan ve hiç bir sunutaksiri olmıyan zavallı göçmenin sefaletе düştüğü görölmektedir.

Bu gibi hallere mâni olmak maksadile de bu maddeye (dava kaybedildiği takdirde masarifi muhakeme Hazineye yükletilir) kaydı konmuştur.

3 — 2510 sayılı kanunun 17 nci maddesine ilişik (topraktevzi) cedvelinde iskânı adı için veril-

mesi iktiza eden toprak miktarını; mutlak olarak her tarafda vermeğe imkân yoktur.

Arazinin inbatı kabiliyetine, kıymetine ve vüsatine göre geçimi temin edecek toprak miktarı tehalüf etmekte bulunduğundan verilecek toprağın yalnız kemiyet ile takyidi muvafık görülmemiştir.

Esasen tevzi cedvelinde gösterilen miktarın her tarafda verilmesine de imkânı maddî olmadığından verilecek toprak miktarının; mahallin hususiyet ve toprağın verim kabiliyetiyle mütenasib olmak üzere tesbiti zarurî görülerek VI nci fıkra ilâve edilmiştir.

Adliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Adliye encümeni

Esas No. 1/143

Karar No. 48

20 - VI - 1939

Yüksek Reisliğe

İskân kanunu muvakkat encümeninin 6 - VI - 1939 tarih ve 1/143 sayılı tezkeresi ile Adliye encümeninin mütalesi istenen madde Encümenimize navale buyurulmakla mesele İskân umum müdürünün huzur ile tedkik ve mütalea olundu :

Hükümetçe yerlilere, muhacirlere, mübadil ve mültecilere tahsis ve teffiz olunan yapı ve topraklar üzerinde üçüncü şahıslar tarafından aynı hak iddiası için üç senelik bir müddet tanımak esasını tesbit maksadile hazırlanan 23 ncü maddenin son bendi ve kanunun sevkinde düşünülen gaye Encümenimiz ekseriyetince esas itibarile kabul edilmiştir.

Muhacir, mübadil, mülteci ve yerlilere dağıtılan toprak ve binaların mülkiyetini iktisapda süratini yeni malikleri memlekete bağlamak ve arazinin süratle işlenmesini temin ve gayrimenkulleri tahribden vikaye gibi maksadları istihdaf ettiği ve bu gibi intikallerde istikrar temininde amme menfaatlerinin dahi mülâhaza edilmiş olduğu şüpheden vareste görülmüştür.

İskân kanununun 23 ncü maddesinde mevcut dağıtış sistemi ve dağıtış defterlerinin vali veya kaymakamlar tarafından tasdikının temlik sayılacağı hakkındaki hüküm kanunu medeninin mülkiyet haklarına mütedair ahkâmına muhalif bulunmakta ise de tapuda müseccel mülkiyet haklarına sirayet edilmek ve vatandaşlara hataların tashihi imkânlarını açık bırakmak şartile bu maddenin ve aynı hak iddiaları için üç senelik müracaat hakkı tanıyan son bendinin kabulü Encümenimize de muvafık görülmüştür.

Maddenin, temlik tarihinden itibaren üç sene geçtikten sonra müstehikler tarafından ancak bedel davası açılabilmesine dair olan fıkrasına, bedel tayininde rayicin gözetilmesinin muvafık olacağı düşünülerek (rayiç kıymet üzerinden) kaydi ilâve olunmuştur.

Prensibi aynen kabul etmek suretile Encümenince hazırlanan madde İskân kanunu muvakkat encümeni müzakerelerinde nazarı dikkate alınmak üzere işbu mazbatamızla birlikte Yüksek Reisliğe sunulur.

Adliye E. Reisi	M. M.	Kâtib
Çorum	Kocaeli	Rize
Münir Çağıl	Salâh Yargı	Fuad Sirmen
Antalya	Balkesir	Bingöl
N. Aksoy	O. Niyazi Burcu	Feridun Fikri
Bursa	Gazianteb	Kastamonu
Atıf Akgüç	Ö. A. Aksoy	Abidin Binkaya
Konya		Manisa
G. Gültekin		Refik İnce
Mardin		Trabzon
H. Menemencioğlu	F. A. Barutçu	

İskân umum müdürü tarafından verilen izahata nazaran tatbikatta tesadüf edilmiş olan bazı mahzurları önleyecek hükümlerin tanzimi mümkün olduğuna göre kanunu medeninin gayrimenkul mülkiyetine taallük eden ana prensiblerin bu vechile tebdili hususî hukukta takib edilen sisteme uygun düşmeyeceği mütalesaym.

Zonguldak
Şinasi Devrin

T. B. M. M.

İskân kanunu

Muvakkat encümeni

Esas No. 1/143

Karar No. 5

26 - VI - 1939

Yüksek Reisliğe

22 - V - 1939 tarihile encümenimize havale buyurulan Başvekâletin 17 - IV - 1939 tarih ve 6/2565 sayılı tezkeresine ekli iskân kanununun bazı maddelerinin tadili hakkındaki kanun lâyihası ve eshabı mucibesi İskân umum müdürü hazır olduğu halde tedkik olundu :

I - 2510 numaralı iskân kanununun 12 nci maddesinde A ve B fıkralarının tadili istenmektedir.

A fıkrasında istenen tadil : Mevcud hükmün başka şekilde daha umumî bir ifadesi görüldüğünden aynen kabul olunmuştur.

B fıkrasında istenen tadil : Mevcud hüküm kaldırılarak yerine yeni hükümler konmasını istihdaf eylemektedir.

Mevcut hükümde bu mntaka dağınık Türkleri ve Türk kültürüleri bir araya toplamak ve bu suretle bir taraftan bunların temellükünün önüne geçmek ve diğer taraftan Türk kültürü merkezleri meydana getirmek, mevcudlarını takviye etmek maksadları güdülmüştür. Yeni teklifte ise mntakada mevcut aşiretleri ve gerek yerli ve gerek dışarıdan gelme topraksız veya az topraklı çiftçileri toprağa bağlayarak serseri doluşmalarına ve ikide bir emniyet ve asayiş bozmalarına meydan bırakmamak ciheti iltizam olunmuştur.

Emniyet ve asayiş müstakil hale getirmek için bunları toprağa bağlamak ıstrarı encümenimizce de takdir ve kabul olunmuştur.

Hükümetin teklif ettiği şekil evvelki maksadı takibe mâni olmayıp esasen ana kanunun diğer hükümleri bu maksadı temine kâfi bulunduğundan fıkra tahrir bakımından ufak değişikliklerle aynen kabul edilmiştir.

II - Hükümetin 23 ncu maddede yapmak istediği şey bu maddeyi tadil olmayıp bu maddeye ek bir hüküm ilâvesi olduğundan ilâve edilme istenen hüküm üzerine durulmuştur.

İstenilen şey : İskân kanunu hükümlerine göre iskân edilenlere verilmiş gayrimenkullerde

ayın üzerinde istihkak davalarının üç sene zarfında dinlenip ondan sonra davaların yalnız bedel inhisar ettirilmesi ve bu davalarda Hazine muhatab tutulmasıdır.

Devlet tarafından iskân edilenlere verilmiş yerlere bazan gayrimuayyen müddetler içinde ekseriya yerlerin iskân edilenlerce imarından sonra müstehikler çıkarak bunları muhacirlerin ve diğer iskân görenlerin ellerinden aldıkları ve böylelikle iskân görenlerin iskânsız kaldıkları görülmektedir. İskân için sarfedilen büyük emek ve paraları heder ettiren bu halin devamı Hükümetçe tecvize şayan görülemez.

Yine iskân görenlere bu gayrimenkulleri veren Hükümet olduğu ve binaenaleyh mesuliyetin Hükümete tevccüh etmesi lâzımgeldiği halde bunda Hükümet muhatab tutulmayarak yalnız iskân görenin muhatab sayılması da Hükümetçe doğru görülemez ve bunda gerek bedel ve gerek muhakeme masrafı bakımından Hazine muhatab tutulması istenmiştir.

Encümenimiz Hükümetin görüşlerine tamamen iştirak etmiş ve yapılan teklifi yerinde bulmuştur.

Encümen için bir hukuk meselesi olduğunu takdir ederek Adliye encümeninin de mütaleasını almayı muvafık bulmuştur.

Adliye Encümeninden gelen cevabda bu encümenin de bir muhalife karşı ekseriyetle Hükümetin teklifine iştirak ettiği ve yalnız bedelin raiyet kıymet üzerinden tayinini istediği görülmüştür. Bunun üzerine Encümenimizde yapılan incelemede :

Adliye encümeninin teklifi veçhile bedelin raiyet kıymet üzerinden hesap olunması kabul edilmiş ve ancak gayrimenkulün vaziyet tarihindeki kıymetle hüküm veya müracaat tarihindeki kıymetleri arasında topraklarda ham veya mamure, binalarda harab veya memur oluş gibi mühim farklar bulunabileceğinden bedelin vaziyet tarihindeki kıymeti üzerinden talep edilmesi esası

kararlaştırılmıştır.

Aynı hakkındaki davada talep devresinin uzaması iskân görenin uzun zaman mütereddid bir halde kalmasını ve binaenaleyh istihkak ve imarda gecikmesini intaç edeceğinden müddetin kısılmasında daha büyük fayda görülmüş ve müddet bir seneye indirilmiştir.

Bu mülâhazalara göre hazırlanan madde iskân kanunu sırası takib edilmiş olmak üzere lâyihaya üçüncü madde olarak konmuştur.

III - Üçüncü maddede Hükümet:

17 nei maddeye bağlı toprak istihkakı cedvelinde gösterilen istihkak miktarlarının toprağı az olan yerlerde yarıya kadar da verilebilmesi müsaadesini istemektedir.

Memleketimiz geniş ve bir çok yerleri az meskûn olmakla beraber nüfus kesafeti çok olan yerlerde az bulunmamaktadır.

Memleketin verim kabiliyeti de her yerde aynı nisbette olmayıp yerine göre değişmektedir. Gene memleket topraklarının kıymetleri de muhtelif yerlere göre değişiklik arz etmektedir. Dahilî

ve haricî bir çok mülâhazalarla iskân yerleri tesbit edilmekte olduğundan toprağı bol olmayan yerlerde iskân edilenlere verilecek toprak miktarı yerli çiftçilerden çoğunun malik olamadığı bir hadden fazlaya çıkarmak doğru görülemezdir. Bu itibarla bir aileyi geçindirmeye kâfi gelebilecek yerlerde Hükümetin iskân toprak istihkaklarını yarıya kadar indirebilmesinde faide görülmüş ve üçüncü madde aynen kabul edilerek aynı maddede binaenaleyh lâyihada ikinci madde yerine konmuştur.

Hazırlanan lâyihaya Müktesek Heyete sunularak üzere Müce mahallatımıza arz ve takdir kılınmıştır. İskân Ka. Mu. En.

Reisi Na.	M. M.	Kâtib
Gâlib Pêkel	Gâlib Pêkel	Dr. Z. Ülgen
Antalya	Çorum	Edirne
Dr. M. Soykan	E. Sabri Akçöl	O. Şahinbaş
Gaziantep	Gümüşane	Kastamonu
N. Pazarbaşı	D. Sakarya	M. C. Bayar
Manisa	Zonguldak	
A. Tümer	H. Okan	

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

2510 sayılı kanunun bazı maddelerinin tadili
hakkında kanun lâyihası

MADDE 1 — 2510 sayılı kanunun 12 nci maddesinin (A) ve (B) fıkraları aşağıdaki gibi değiştirilmiştir:

A : Türk ırk ve kültüründen olmıyan hiç bir aşiretin, göçebe veya ferdin bu mmtakaya yeniden yerleşmesine izin verilemez.

B : I - Ötedenberi bu mmtakada bulunan aşiret efradile yine bu mmtakanın ahaliî asliyesinden olan veya her hangi bir suretile yerleşmek maksadile evvelce bu mmtakaya gelmiş bulunan topraksız veya az topraklı çiftçiler, Hazineye aid topraklardan verilmek suretile toprağa bağlandırılabilirler.

Ancak bu bağlanma şekli mahallerin hususiyetine göre Vekiller Heyetince tesbit olunur.

II - Verilecek olan bu topraklar 17 nci maddede yazılı mikdar dahilinde verilir ve bu kanun hükümlerine göre borçlandırılır ve namlarına temlik edilir.

Ancak bu mmtaka dahilinde meccanen toprak verilmesi matlub olan yerlerde Heyeti Vekile kararla toprak parasız verilir.

MADDE 3 — Mezkûr kanunun 17 nci maddesine bağlı (Toprak tevzi cedveli) ne aşağıdaki fıkra ilâve edilmiştir:

VI - Ancak bu mikdar dahilinde toprak verilmesine imkân bulunmayan yerlerle imkân bulunsa bile toprağın verim kabiliyeti fazla olan mahallerde ve mevkilerde yukarıdaki fıkralarda yazılı mikdarın mahallî idare heyeti kararla yarısına kadar da verilmesi caiz olur.

MADDE 2 — Mezkûr kanunun 23 ncü maddesi aşağıdaki gibi değiştirilmiştir:

MADDE 23 — Bu kanun hükümlerine göre muhacirlere, mültecilere, göçebelere, naklolanlara ve yerlilere dağıtılan yapı ve toprakların temlikine vali ve kaymakamlar salâhiyetlidirler. Dağıtış defter veya kararlarının altı, vali ve kaymakamlarca tasdik edilmesi temliktir.

Tasdikli defterlerdeki veya kararlardaki mikdarlar muteberdir.

Bu suretle temlik edilmiş olan gayrimenkuller hakkında vuku bulacak aynı davalarda ha-

ADLİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

2510 sayılı kanunun bazı maddelerinin tadili
hakkında kanun lâyihası

MADDE 23 — Son bendi,

Bu suretle temlik edilmiş olan gayrimenkuller hakkında vukubulacak aynı davalarda hasım

ISKÂN KANUNU MUVAKKAT ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

2510 numaralı iskân kanununun 12 nci maddesini kısmen değiştiren ve 17 ve 23 ncü maddelerine birer fıkra ekleyen kanun lâyhası .

MADDE 1 — 2510 numaralı iskân kanununun 12 nci maddesinin (A) ve (B) fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

A) Türk soyu ve kültüründen olmayan hiç bir âşiretin ve ferdin bu mmtakaya yeniden yerleşmesine izin verilemez.

B) Ötedenberi bu mmtakada bulunan âşiret ferdleriyle yine bu mmtakanın yerli halkından olan veya her hangi bir suretle yerleşmek maksadile evvelce bu mmtakaya gelmiş bulunan topraksız veya az topraklı çiftçiler İcra Vekilleri Heyeti kararile Hazineye aid topraklardan, iskân kanunu hükümlerine göre, toprak vermek suretile toprağa bağlandırılabilir.

Meccanî toprak verilmesi muvafık görülen yerlerde İcra Vekilleri Heyeti kararile bunlara da parasız veya yarı bedelle toprak verilebilir.

MADDE 2 — Hükümetin teklifinin üçüncü maddesi aynen

MADDE 3 — Mezkûr kanunun 23 ncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir :

Bu suretle temlik edilmiş olan gayrimenkuller hakkında vukubulacak aynı davalarda hasım

şım taraf yeni malik ile birlikte Hazine dir.

Temlik tarihinden itibaren üç sene geçtikten sonra müstehikler tarafından ancak Hazine aleyhine bedel davası açılabilir.

Dava kaybedildiği takdirde masarifi muhake me Hazineye yükletilir.

MADDE 4 — Bu kanun neğri tarihinden mu teberdir.

MADDE 5 — Bu kanunun hükümlerini icra ya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

4 - V - 1939

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
<i>Dr. R. Saydam</i>	<i>T. F. Sulay</i>	<i>N. Tınaz</i>
Da. V.	Ha. V.	Mal. V.
<i>Faik Öztrak</i>	<i>Ş. Saracoğlu</i>	<i>F. Ağralı</i>
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
<i>Yücel</i>	<i>A. F. Cebesoy</i>	<i>H. Çakır</i>
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
<i>Dr. H. Alataş</i>		<i>Muhlis Erkmen</i>
Mu. Mü. V.		Ti. V.
<i>A. Çetinkaya</i>		<i>C. Erçin</i>

taraf yeni malikle birlikte Hazine dir.

Temlik tarihinden itibaren üç sene geçtikten sonra müstehikler tarafından ancak Hazine aleyhine rayiç kıymet üzerindeki bedel davası açılabilir.

Dava kaybedildiği takdirde masarifi muhake me Hazineye yükletilir.

taraf yeni malik ile birlikte Hazinedir.

Temlik tarihinden itibaren bir sene geçtikten sonra müstehikler tarafından ancak Hazine aleyhine vaziyet tarihindeki rayiç üzerinden bedel davası açılabilir.

Ayin veya bedelin verilmesine hükmolunduğu takdirde mahkeme masrafları yalnız Hazineye yükletilir.

MADDE 4 — Hükûmetin 4 ncü maddesi aynen

MADDE 5 — Hükûmetin 5 nci maddesi aynen

